

Prima instanță: Jud. Cahul (sediul Centru)
Jud. L.Turculeț
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul:
G.Vavrin, T.Berdilă,I.Dănăilă

Î N C H E I E R E

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Svetlana Filincova
Judecători:	Dumitru Visternicean Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Instituția Publică „Agenția Servici Publice”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Losev Oxana cu privire la constatarea faptului care are valoare juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servici Publice” și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Centru din 16 octombrie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 24 noiembrie 2016, Losev Oxana prin intermediul avocatului Grecu Ion a depus în instanța de judecată cerere prin care a solicitat constatarea raportului de rudenie (mamă-fiică) între dânsa și Gladiniuc Izabela, născută la XXX.

În motivarea cererii petiționara a indicat că, în anul 1996 a plecat peste hotarele țării la muncă în statul Israel.

A explicat că, la revenire în țară, la traversarea frontierei, autoritățile din Israel, i-au ridicat pașaportul internațional pe motivul că a încălcat regimul de ședere în țara dată. Revenind în țară, având intenția de a-și reface documentele și de a pleca din nou peste hotare, s-a adresat unor persoane pentru a o ajuta să-și perfecteze documentele necesare plecării peste hotare. Persoanele date, le-a găsit prin intermediul ziarului MACLER, unde aveau o rubrică că prestează servicii întru perfectarea actelor și angajarea la muncă peste hotare.

A relevat că, de la persoana dată a primit buletinul de identitate seria X nr. XXXX, cu data eliberării la 13 august 1997 cp. XXXXX și pașaportul internațional pe numele Gladiniuc Tatiana a.n. XXX, seria XX nr. XXX datat cu data eliberării 10 septembrie 1997. Cu aceste acte și-a perfectat viza pentru deplasarea peste hotarele țării. La începutul anului 2000, s-a mutat cu traiul în România, orașul Galați, deținând aceleași acte. La 30 decembrie 2000, s-a născut fiica sa Izabela, dar așa cum la acel moment conform actelor deținute numele său de familie era Gladiniuc, în certificatul de naștere a copilului a fost indicată această familie.

A statuat că, revenind în Republica Moldova, la 11 iunie 2003, și-a perfectat legal buletinul de identitate cu adevăratele date de identificare, și anume Losev Oxana, a.n. XXXX, cod numeric personal XXXX.

A invocat că, la momentul de față este identificată cu numele adevărat Losev, iar fiica sa Izabela este identificată cu numele Gladiniuc. În legătură cu acest fapt la 06 iunie 2016, s-a adresat cu cerere către Oficiul Stării Civile Cahul, prin care a solicitat eliberarea certificatului de naștere a copilului pe numele Losev Izabela, dar la 22 noiembrie 2016 a primit referință prin care i s-a refuzat în eliberarea certificatului, fiindu-i recomandat adresarea în instanța de judecată întru constatarea faptului raporturilor de rudenie.

A mai indicat că, constatarea acestui fapt juridic este necesar pentru a obține actele necesare pentru identificarea lui Gladiniuc Izabela ca fiică a subsemnatei Losev Oxana, conform atributelor sale de identitate reale, pentru a aduce situația de fapt în albia legalității.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 19 decembrie 2016 a fost atras în proces în calitate de persoană interesată Serviciul Stare Civilă.

Prin încheierea din 17 ianuarie 2017 emisă de Judecătoria Cahul a fost atras în calitate de persoană interesată ÎS CRIS Registru.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 octombrie 2017 a fost admisă cererea înaintată de Losev Oxana și s-a constatat faptul că cet. Gladiniuc Izabela născută la 30 decembrie 2000 în or. Galați, România, CNP al României XXXX, este fiica lui Losev Oxana Vladimir, cetățeană a R. Moldova, CNP XXXX, născută la XXXX.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017 s-a respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servici Publice”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 octombrie 2017.

La 26 februarie 2018 Instituția Publică „Agenția Servici Publice” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 16 octombrie 2017, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe invocând că acestea au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel și instanța de fond nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt neîntemeiate și eronate constatările instanțelor ierarhic inferioare privind constatarea faptului că cet. Gladiniuc Izabela născută la XXXX în or. Galați, România, CNP al României XXXX, este fiica lui Losev Oxana Vladimir, cetățeană a R. Moldova, CNP XXXX, născută la XXXX.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Cahul a fost pronunțată la 19 decembrie 2017, expediată în adresa părților la 17 ianuarie 2018 (f.d.198), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017 a fost depus la 26 februarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de

casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servici Publice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servici Publice” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu